

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
6.Bf.170/2013/32. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. december 13. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott és társa** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2013. február 8. napján kihirdetett 10.B.361/2011/46. számú ítéletét **megváltoztatja**.

I.r. és a **II.r.** vádlottak vagyon elleni bűncselekményeit 1 rb. társtettesként, folytatólagosan elkövetett csalás büntettének (Btk. 373. § (1), (2) ba) és bc) pont, (5) bekezdés b) pont), 1 rb. társtettesként, folytatólagosan elkövetett csalás büntette kísérletének (Btk. 373. § (1), (2) ba) és bc) pont, (4) bekezdés b) pont) és 1 rb. társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk. 373. § (1), (2) ba) és bc) pont, (4) bekezdés b) pont),

I.r. vádlott korrupciós bűncselekményét csalás büntette kísérletének (Btk. 373. § (1), (2) bc) pont, (4) bekezdés b) pont) **minősíti**.

II.r. vádlott közbizalom elleni bűncselekményének megnevezése: hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §).

I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 4 (Négy) év,

II.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 2 (Kettő) év 4 és (Négy) hónap börtönre **enyhíti**.

I. és **II.r.** vádlottakkal szemben alkalmazott vagyonekobzást **mellőzi**.

I. és **II.r.** vádlottak a szabadságvesztés kétharmad részének a kitöltését követően bocsáthatók feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **I.r.** és **II.r.** vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

I.r. vádlott által 2013. augusztus 5. napjától a mai napig, II.r. vádlott által 2013. július 1. napjától 2013. július 12. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámítja.

indokolás:

A Fővárosi Törvényszék a 2013. február 8. napján kihirdetett 10.B.361/2011/46. számú ítéletével I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki - 2 rb. egy esetben kísérletként - folytatólagosan és társtettesként elkövetett csalás büntetében (Btk.318.§ (1) és (2) bekezdés, II. fordulat a) és c) pont, (6) bekezdés b) pont), 1 rb. társtettesként elkövetett csalás büntetében (Btk.318.§ (1) és (2) bekezdés II. fordulat a) és c) pont, (5) bekezdés b) pont), és 1 rb. befolyással üzérkedés büntetében (Btk.256.§ (1) és (2) bekezdés a) és c) pont), ezért - halmazati büntetésül - 5 évi börtönbüntetésre, és 5 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Az I.r. vádlott vagyonából 6.317.000 forintra vagyonelkobzást rendelt el. Az I.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította. II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. társtettesként, folytatólagosan, egy esetben kísérletként elkövetett csalás büntetében (Btk.318.§ (1) és (2) bekezdés, II. fordulat a) és c) pont, (6) bekezdés b) pont. 1 rb. társtettesként elkövetett csalás büntetében (Btk.318.§ (1) és (2) bekezdés, II. fordulat a) és c) pont), (5) bekezdés b) pont) és 1 rb. magánokirat hamisítás vétségében (Btk.276.§.), ezért - halmazati büntetésül- 3 évi börtönbüntetésre és 3 évi közügyektől eltiltásra ítélte. A II.r. vádlott vagyonából 6.317.000 forintra vagyonelkobzást rendelt el. Az elsőfokú bíróság egyetemlegesen kötelezte az I.r. és II.r. vádlottakat, hogy **magánfél1** részére kártérítés címén 10.724.000 forintot, **magánfél2** részére kártérítés címén 410.000 forintot, valamint a 2008. február 20-tól számított törvényes kamatát, és valamint **magánfél3** részére kártérítés címén 1.500.000 forintot fizessenek meg. Egyetemlegesen kötelezte a vádlottakat eljárási illeték fizetésére, ezen túlmenően az elsőfokú bíróság kötelezte az I.r. vádlottat 68.543 forint, míg a II.r. vádlottat 86.242 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson az ügyész mindkét vádlott vonatkozásában tudomásul vette az ítéletet. Az I.r. vádlott és védője enyhítésért fellebbeztek. A II.r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért fellebbezett. A II.r. vádlott a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be az elsőfokú ítélet ellen irányának megjelölése nélkül.

A II.r. vádlott ezt követően előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolását, amelyben arra hivatkozott, hogy ő maga is az I.r. vádlott áldozata, mert őt és testvérét megfélemlítette az I.r. vádlott, majd fenyegetéssel, fizikai bántalmazással prostitúcióra kényszerítéssel, szabadságától való megfosztással és zsarolással kényszerítette a cselekményekben való részvételre. Nem volt lehetősége kiszállni az elkövetéstől, mert az I.r. vádlott úgy irányította az

eseményeket, hogy ezt ne tudja megtenni. Állítása valódiságának bizonyítására a poligráfos vizsgálatot is felajánlotta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.431/2012/7. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, melynek keretében mellőzze a vagyonelkobzásra vonatkozó rendelkezéseket, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a Btk.77/B. § (5) bekezdés a) pontjában írt rendelkezés ellenére a polgári jogi igény alapját képező összegre vagyonelkobzást rendelt el. Indítványozta továbbá a hiányos tényállás kiegészítését azzal, hogy: "A ... lakás a II.r. vádlott nyilatkozatától eltérően ½ részben saját, míg ½ részben **más** tulajdona volt, továbbá a II.r. vádlott tulajdoni illetőségét terhelte a **más** javára bejegyzett özvegyi jog".

A II.r. vádlott védője indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az ügyben tartson tárgyalást, mert védence részletes, feltáró jellegű vallomást kíván tenni.

Az I.r. vádlott a Fővárosi Ítéltáblánál előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolását, amelyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására, míg másodsorban a kiszabott büntetés jelentős enyhítésére tett indítványt. Hatályon kívül helyezés esetére kérte az előzetes letartóztatás megszüntetését, esetleg enyhébb kényszerintézkedés alkalmazását. Elsődleges indítványával kapcsolatban kifejtette azon álláspontját, hogy a tényállás felderítetlen, mert az elsőfokú bíróság az I.r. és II.r. vádlottak közötti felelősség arányait nem tisztázta megfelelően. Így nem táarta fel azt, hogy a II.r. vádlott volt kapcsolatban **tanú1-el**, ő állt vele több mint baráti viszonyban. Ő ismerte a sértett családi helyzetét, anyagi körülményeit, párkapcsolatát, és természetesen ő volt a bűncselekmények értelmi szerzője, valamint az egyes cselekmények végrehajtója is. A felderítetlenség körében hivatkozott arra is, hogy a nyomozó hatóság nem derítette fel **annak** személyét, aki az elkövetésnél ... ügyvédet alakította, és aki - bár kisebb mértékben, mint az I.r. és II.r. vádlott, de - elkövetője a bűncselekménynek. Szükséges az ő felelősségének a tisztázása is az eljárásban, illetve ő tud válaszolni olyan kérdésekre, hogy ki kérte meg arra, hogy vegyen részt az elkövetésben, amely kérdés tisztázása a felelősség megállapítás körébe tartozik. Szükségesnek látta továbbá, az I.r. vádlott a hatályon kívül helyezést követően **testvér** szerepének a tisztázását. Ez a személy a II.r. vádlott testvére és az ő számlájára utalták a **tanú1-től** kapott 2.800.000 forintot. Az I.r. vádlott és védője már a nyomozás során is indítványozták ezen személy kihallgatását, de ezt a rendőrség nem teljesítette. **testvér** bűntárs, **II.r. vádlott** lakcímén elérhető, és ő tud nyilatkozni a **tanú1** által kifizetett pénz hol létééről. Az I.r. vádlott a másodlagos indítványával kapcsolatban hivatkozott a bekövetkezett a jelentős időmúlásra, arra, hogy egészségi állapota jelentősen megromlott, hogy a fogvatartásban töltött idő alatt a személyisége pozitív irányba megváltozott, hogy a fogvatartás ideje alatt számos elismerést kapott, illetve, hogy az új Btk. hatályba lépésével elesett az összbüntetésbefoglalás kedvezményétől, mely számára rendkívül hátrányos.

Az I.r. vádlott védője szintén előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolását. Ebben kifejtette, hogy hiányosan folytatta le a bizonyítást az elsőfokú bíróság, mert a II.r. vádlott testvérét,t nem hallgatta ki, pedig az ő számlájára utalta a 2.800.000 forintot a sértett. Csak neki vannak ismeretei arról, hogy mi lett a sorsa a pénznek. Tévesen állapította meg a bíróság, hogy az I.r. és II.r. vádlottak szándékegységben cselekedtek, mert az I.r. vádlottnak semmiféle kapcsolata nem volt ezen összegek tekintetében a sértettel. Az I.r. vádlott sehol nem szerepel a pénzügyi iratokban, és az ügyvéd által készített kölcsönszerződésben sem. Utalt arra a védő, hogy védence fel kívánja tárni ... ügyvéd valódi személyét. A II. tényállási ponttal kapcsolatban kifejtette, hogy nem nyert bizonyítást, hogy a gyűrü átvételekor védencét a haszonszerzés szándéka vezette volna. A III. tényállási pont kapcsán arra hivatkozott, hogy az egész tényállás a sértetti előadáson alapszik. Egyébként a valóságban a sértett meggondolta magát és visszaadta neki 1,4 millió forintot. A IV. tényállási ponttal kapcsolatban kifejtette, hogy nem nyert tisztázást, hogy I.r. vádlott csúszópénzzel kapcsolatos kijelentésében kit jelölt meg olyan személyként, akinek azt átadta volna, így nem lehet megállapítani azt sem, hogy az illető hivatalos személy-e. Ez a cselekmény ugyanis csak hivatalos személlyel kapcsolatban követhető el. Utalt még arra, hogy az új Btk. hatályba lépésével védence elesett az összbüntetésbe foglalás kedvezményétől, ezért kérte ezt jelentős enyhítéssel ellensúlyozni. A minősítéssel kapcsolatban kérte, hogy az I.r. vádlott cselekményét csak a 2,8 millió forint tekintetében minősítse az elsőfokú bíróság, mert az ő személye a többi pénzzel nem hozható összefüggésbe. A kifejtettek alapján elsősorban az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására tett indítványt azzal, hogy a másodfokú bíróság szüntesse meg az I.r. vádlott előzetes letartóztatását esetleg enyhébb kényszerintézkedést rendeljen el. Másodszorban a kiszabott büntetés jelentős enyhítését kérte.

Az I.r. vádlott védője a tárgyaláson megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését részben megváltoztatva elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, másodszorban védence felmentésére tett indítványt. Az írásbeli beadványában foglaltakkal kapcsolatban a I. tényállási pont tekintetében indítványozta, hogy a másodfokú bíróság védence bűnösségét kizárólag a 2,8 millió forintos összeg tekintetében állapítsa meg, mert álláspontja szerint a tényállásban szereplő többi összeggel védence nem hozható kapcsolatba. Együttes felelősség azon összegek tekintetében nem áll fenn. Utalt arra, hogy nem sikerült az elsőfokú eljárást úgy lefolytatni, hogy a tényállás tisztázódott volna. A II. tényállási ponttal kapcsolatban kifejtette, hogy semmiféle bizonyíték nem utal arra, hogy védence célzatosan bűncselekményt követett volna el. A III. tényállási ponttal kapcsolatban kifogásolta, hogy annak megállapítása teljesen a sértetti előadáson alapul. A IV. tényállási ponttal kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a tényállásban szereplő csúszópénz egyetlen tanú nyilatkozata alapján került megállapításra, semmiféle adat nincs arra vonatkozóan, hogy ki lenne ezen csúszópénzzel érintve. Így a bűncselekmény megállapításához és a minősítéshez szükséges adatok nem állnak rendelkezésre.

A II.r. vádlott védője a tárgyaláson megtartott perbeszédében védence részbeni felmentésére, és a kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt. Kifejtette azon álláspontját, hogy a másodfokú bíróságnak a felülbírálata során az időközben hatályba lépett 2012. évi C. tv.-t kell alkalmaznia, mert ez az új büntető törvény a vádlottra nézve kedvezőbb. A bűncselekményi értékhatárok változásával a vádlott vagyon elleni bűncselekményei közül az egyik enyhébben minősül. Bár a halmazati büntetés kiszabása mellett ez a büntetési tétel keretet nem érinti, azonban a büntetés kiszabásánál mégis figyelembe kell venni. A I. tényállási ponttal kapcsolatban arra hivatkozott, hogy maga a sértett nyilatkozta, hogy több esetben a II.r. vádlott javasolta neki, hogy a kérdéseivel forduljon az I.r. vádlotthoz. Ezen körülményből az a következtetés vonható le, hogy az I.r. vádlott volt az értelmi szerző és a cselekmények irányítója. Ugyanezen körülményt a II. tényállási pont tekintetében az támasztja alá, hogy a sértett előadása szerint az első megbeszélésen a II.r. vádlott jelen sem volt. A III. tényállási pont is azt rögzíti, hogy a II.r. vádlott a sértettet csak az első személyes találkozás során ismerte meg, amikor az I.r. vádlott mutatta be neki. Utalt továbbá a védő arra, hogy védence terhére sem az üzletszerűség, sem a bűnszövetség nem állapítható meg. Ezen fogalmak lényegében azonosak az elkövetéskori törvényben írtakkal, azonban nem valósultak meg azok a feltételek, hogy minősítő körülményként megállapíthatóak legyenek. Utalt továbbá arra, hogy a védence arra készült, hogy a tárgyaláson teljes beismerő vallomást tesz, így nem rajta múlt, hogy ezt a feltáró jellegű beismerést a javára nem lehet enyhítő körülményként figyelembe venni. Ennek ellenére indítványozta további jelentős enyhítő körülményként értékelni védencének együttműködő magatartását és a bekövetkezett igen jelentős időmúlást. Erre figyelemmel a kiszabott büntetés jelentős enyhítésére, a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztésére tett indítványt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a tárgyaláson eljáró képviselője perbeszédében alapvetően a másodfokú ügyészi átiratban írt indítványait fenntartotta, kiegészítve azzal, hogy a másodfokú elbírálás idején hatályos büntető törvény kedvezőbb a vádlottakra nézve, ezért indokolt a cselekményeiket aszerint minősíteni. Utalt továbbá arra, hogy az I.r. vádlott védőjének az indítványa a bizonyítékok újra értékelésére a tényállás átmérlegelésére irányul, ezért eredményre nem vezethet.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy a befolyással üzérkedést nem követte el, a többi cselekményben azonban elismeri a felelősségét.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy részben ismeri el a bűnösségét, de az I.r. vádlott utasítására és az ő befolyása alatt cselekedett.

A bejelentett vádlotti és védői fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A hatályon kívül helyezésre és a részbeni felmentésre irányuló vádlotti és védői fellebbezések nem alaposak.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg, ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I.r. és II.r. vádlottak a tárgyaláson nem kívántak vallomást tenni. A bizonyítási eljárás keretében a nyomozati vallomásuk került felolvasásra. A nyomozás során az I. tényállási pont kapcsán mindkét vádlott tagadta a bűncselekmény elkövetését. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I.r. és II.r. vádlott védekezésével szemben a tényállást **tanú1** sértett tanú vallomása, a sértetti vallomást alátámasztó, a tárgyalás során kihallgatott tanúk vallomásai, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, banki átutalásról szóló igazolások, kölcsönszerződések alapján állapította meg. A II. tényállási pont kapcsán a nyomozás során mindkét vádlott tagadó tartalmú vallomást tett, azonban vallomásaikat részben megváltoztatták, illetve az I.r. vádlott vallomása részben ellentétes tartalmú volt, mint a II.r. vádlotté. Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor ezen részben önmaguknak, részben egymásnak ellentmondó álló vádlotti vallomásokkal szemben a tényállást a sértett vallomása, valamint az azt alátámasztó, tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomása, valamint az igazságügyi ékszer-szakértő véleménye alapján állapította meg. A III. tényállási pont tekintetében mindkét vádlott tagadta a bűncselekmény elkövetését a nyomozás során, azonban vallomásaik egymással is ellentétesek voltak, továbbá a II.r. vádlott különböző időben tett vallomásai önmagukkal sem voltak következetesek. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék, amikor ezen pont tekintetében a tényállást a sértett vallomása, valamint az ezen vallomást alátámasztó okirati bizonyítékok alapján állapította meg. A IV. tényállási pont tekintetében az I.r. vádlott a nyomozás során tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Helytállóan járt el az elsőfokú bíróság, amikor ezen vallomásával szemben a tényállást a tárgyaláson kihallgatott tanú vallomása alapján állapította meg, figyelemmel arra, hogy ezen tanú vallomást a nyomozás során és a tárgyaláson következetesen tette meg, továbbá az I.r. vádlott magatartásában felismerhető ugyanaz a törekvés a bűncselekmények elkövetésére, amely az I., II., és III. tényállási pontok tekintetében kifejtésre is került. A törvényszék ítélete 9. oldalától a 23. oldal (2) bekezdéséig értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, és logikus meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti tagadásokat, illetve a nyomozás során előadott védekezésüket fogadta el a tényállás alapjául.

A másodfokú bíróság a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a másodfokú iratok között rendelkezésre álló bűnügyi kérdőjegy adatai alapján az I.r. vádlott személyi körülményei körében a korábbi elítéltetések 7. pontja alatt található részt annyiban helyesbíti, hogy ezen elsőfokú ítéletet „a Budai Központi Kerületi Bíróság” hozta. A Fővárosi Ítéltábla a II.r. vádlott személyi körülményeit a tárgyaláson becsatolt orvosi iratok alapján annyiban egészíti ki, hogy: „A vádlott megromlott egészségi állapota miatt orvosi kivizsgálás, illetve kezelés alatt áll.” Ezen túlmenően

az ítéltábla a történeti tényállás I. pontját a rendelkezésre álló iratok alapján azzal egészíti ki, hogy: „A ... lakás a II.r. vádlott nyilatkozatától eltérően ^{1/2} részben a saját, míg ^{1/2} részben **más** tulajdona volt, továbbá a II.r. vádlott tulajdoni illetőségét terhelte a **más** javára bejegyzett özvegyi jog”.

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás már mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata alapjául elfogadta. Így a felmentésre és hatályon kívül helyezésre irányuló vádlotti és védői fellebbezések eredményre nem vezethettek. Az I.r. és II.r. vádlottak cselekménye felelősségük köre, a közös elkövetésben felelősségük aránya a sértetti valamint egyéb tanúk vallomása alapján az elsőfokú bíróság által megállapítást nyert. Arra figyelemmel, hogy az I.r. és II.r. vádlotton kívül esetleg további személyek részecselekvőse és felelőssége is említésre került, az I.r. vádlott és védője részéről, nem indokolt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése. Lényegében azonos okból a másodfokú bíróság a másodfokú tárgyaláson előterjesztett bizonyítás kiegészítési indítványt is elutasította. A vádlottak a nyomozás során vallomást tettek és védekezést terjesztettek elő. A Fővárosi Törvényszék igen részletes bizonyítási eljárást folytatott le, melynek során részletekbe menően értékelte az általa megismert bizonyítékokat, így a vádlotti vallomások is. A tényállást a vádlotti védekezéssel szemben sértetti vallomások és nagyszámú egyéb bizonyíték alapján állapította meg. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottaknak az eljárás során történő ismételt kihallgatásától nem várható olyan eredmény, amely eltérő megállapításokra vezethetne, attól további eredmény nem várható.

Az irányadó tényállás alapján a Fővárosi Törvényszék okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, és túlnyomó részben helyes a cselekményeik jogi minősítése is. A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú elbírálás során az ekkor hatályos büntető törvényt alkalmazta, figyelemmel arra, hogy a 2012. évi C. törvény rendelkezései a vádlottakra nézve kedvezőbbek. Egyrészt az értékhatárok változása miatt, a vádlottak egyik vagyon elleni bűncselekménye enyhébben minősül, másrészt az elbírálás idején hatályos büntetőtörvénynek a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezései a vádlottakra nézve kedvezőbbek. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és az I.r. valamint a II.r. vádlottak vagyon elleni bűncselekményeit 1 rb. a Btk. 373.§ (1) és (2) bekezdés ba, és bc. pontokba ütköző és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként, folytatólagosan elkövetett csalás büntettének, 1 rb. a Btk.373.§ (1) és (2) bekezdés ba, bc. pontjába ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként folytatólagosan elkövetett csalás büntette kísérletének, valamint 1 rb. a Btk. 373. § (1) és (2) bekezdés ba, és bc. pontjába ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett csalás büntettének, míg a II.r. vádlott közbizalom elleni bűncselekményét a Btk.345.§-ba ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétségeként minősítette.

Nem osztotta azonban a másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszéknek az I.r. vádlott IV. tényállási pontban rögzített cselekményével kapcsolatos jogi álláspontját. Az 1978. évi IV. törvény 256.§-a, valamint a 2012. évi C. tv. 299. §-a az adott bűncselekményt azonos módon szabályozza és ahhoz azonos büntetési tételt fűz. Az I.r. vádlott védője helytállóan hivatkozott arra, hogy védeence egyáltalán nem jelölte meg azt a személyt, aki a csúszópénzzel érintve lenne, nem utalt annak munkakörére, így nem lehet egyértelmű következtetést levonni arra sem, hogy közhatalmi feladatot ellátó személy érintett az ügyben. Megállapítható azonban, hogy az I.r. vádlott a Btk.373.§-ban írt magatartást kifejtette, tehát jogtalan haszonszerzés végett fejtette ki **tanú2** felé a megfélemlítő magatartást. A kár bekövetkezésének elmaradásával természetesen a cselekmény kísérleti szakban maradt, ezért a másodfokú bíróság az I.r. vádlott IV. tényállási pontban írt cselekményét a Btk.373.§ (1) és (2) bekezdés bc, pontjába ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntette kísérletének minősítette. E cselekmény tekintetében az üzletszerű, a többi vagyon elleni cselekményről az üzletszerű és bűnszövetségben való elkövetés törvényi feltételei fennállnak.

Az enyhítésre irányuló fellebbezések alaposak.

A Fővárosi Törvényszék ítéletében mindkét vádlott esetében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket, amelyek azonban a II.r. vádlott esetében kiegészítésre szorulnak, egészségi állapota megromlásával, valamint mindkét vádlott esetében a bekövetkezett, további jelentős időmúlással. Figyelemmel arra, hogy a vádlottak a terhükre rótt bűncselekményeket 2007-ben és 2008-ban, tehát több mint 5 évvel ezelőtt követték el, esetükben a másodfokú bíróság lehetőséget látott a kiszabott büntetések enyhítésére. Ennek keretében az I.r. vádlott szabadságvesztés büntetését 4 évi, míg a II.r. vádlott szabadságvesztés büntetését 2 évi és 4 hónapi börtönbüntetésre enyhítette az elbírálás idején hatályos Btk. 37.§ (2) bekezdés a) pontjának alkalmazásával. A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a vádlottakkal szemben ez a szabadságvesztés is megfelelően szolgálja a Btk.79.§-ában írt büntetési célokat. A Fővárosi Ítéltábla a Btk.38.§ (2) bekezdés a) pontja alapján úgy rendelkezett, hogy a vádlottak a szabadságvesztés 2/3 részének a kitöltését követően bocsáthatók feltételes szabadságra.

A másodfokú bíróság az I.r. és II.r. vádlottakkal szemben alkalmazott vagyonelkobzást mellőzte, figyelemmel arra, hogy mind az elkövetés idején hatályon Btk. 77/B. § (5) bekezdés a) pontja, mind az elbírálás idején hatályos Btk. 74.§ (5) bekezdés a) pontja tilalmazza a vagyonelkobzást abban az esetben, ha a vagyon a büntetőeljárás során érvényesített polgári jogi igény fedezetéül szolgál.

A Fővárosi Törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései - közügyektől eltiltás, járulékos kérdések törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla - helyes indokai alapján - mindkét vádlott tekintetében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla az I.r. vádlott által 2013. augusztus 5. napjától a másodfokú ítélet kihirdetése napjáig, valamint a II.r. vádlott által 2013. július 1. napjától 2013.

július 12. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította a Btk.92.§ (1) és (2) bekezdései alapján.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. december 13. napján

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék ítélete I.r. és II.r. vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2013. december 13. napján

Dr. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke